

— EUIPO naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: nespoštovanje postopka. Tožeča stranka meni, da se v primeru nastanka težav med Centrom za prevajanje in njegovimi strankami uporabijo določbe člena 11 uredbe o ustanovitvi Centra in da odločba Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (v nadaljevanju: Urad) z dne 26. aprila 2018 o prevzemu pravice do izvajanja ukrepov, potrebnih za zagotovitev neprekinjenosti zagotavljanja prevajalskih storitev, krši člen 11 uredbe o ustanovitvi Centra, ker z njo ni spoštovan postopek mediacije, določen v tem členu, v primeru težav med agencijama.
2. Drugi tožbeni razlog: neskrbnost Urada. V zvezi s tem tožeča stranka meni, da:
 - prvič, položaj, v katerem je Urad, krši člen 148 uredbe o ustanovitvi Urada in člen 2 uredbe o ustanovitvi Centra, ker bi lahko pripeljal do neobstoja veljavnega sporazuma od 1. januarja 2019;
 - drugič, razumevanje celotnega člena 2 uredbe o ustanovitvi Centra kaže na različne vrste strank Centra in v njegovem odstavku 1 je izrecno določeno sedem agencij, organov in uradov, med njimi Urad, ki jim Center zagotavlja prevajalske storitve, potrebne za njihovo delovanje. Poleg tega so v odstavku 3 omenjene tudi institucije in organi, ki imajo prevajalske službe in ki lahko eventualno prostovoljno uporabijo storitve Centra;
 - tretjič, na podlagi povezanega razumevanja teh dveh odstavkov je mogoče sklepati, da se agencije, navedene v odstavku 1, ne morejo prostovoljno odločiti, da pozovejo Center, in se posledično lahko odločijo za razdrtje sporazuma, ki jih zavezuje s Centrom, le v primeru, ko bi nato stopil v veljavo drug sporazum.
3. Tretji tožbeni razlog: nepristojnost Urada za objavo javnega razpisa za prevajalske storitve. Brez poseganja v izid ocenjevanja javnega razpisa, ki ga objavi Urad, tožeča stranka navaja, da je Urad od odločitve, da sproži javni razpis, v položaju, ko ne more spoštovati člena 148 oziroma člena 2 uredbe o ustanovitvi Centra oziroma uredbe o ustanovitvi Centra. Nazadnje tožeča stranka meni, da je bila v obravnavanem primeru s podpisom pogodb in nakupom prevajalskih storitev podana jasna kršitev zgoraj navedenega člena 148 in posledično Urad konkretno ni mogel zakonito izvesti tega postopka do normalnega zaključka, ki bi bil podpis pogodb.

Tožba, vložena 10. julija 2018 – JPMorgan Chase in drugi/Komisija

(Zadeva T-420/18)

(2018/C 341/30)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: JPMorgan Chase & Co. (New York, New York, Združene države), JPMorgan Chase Bank, National Association (Columbus, Ohio, Združene države), J.P. Morgan Services LLP (London, Združeno kraljestvo) (zastopniki: M. Lester QC, D. Piccinin in D. Heaton, Barristers, N. French, B. Tormey, N. Frey in D. Das, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- izpodbijani sklep v celoti razglasi za ničen, s posledico, da se ne sme objaviti nobene različice sklepa o kršitvi, dokler Splošno sodišče ne odloči o ničnostni tožbi zoper ta sklep;

- podredno, razglasi delno ničnost izpodbijanega sklepa in ohrani v veljavi črtanja, ki jih je zavrnila Evropska komisija, kakor je pojasnjeno v tožbenih razlogih od 2 do 4; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke predlagajo razglasitev ničnosti sklepa Komisije C(2018) 2745 final z dne 27. aprila 2018 o ugovorih zoper razkritje informacij z objavo, ki so jih podale tožeče stranke v skladu s členom 8 Sklepa predsednika Evropske komisije z dne 13. oktobra 2011 o funkciji in mandatu pooblaščenca za zaslišanje v nekaterih postopkih o konkurenci (UL 2011, L 275, str. 29) (zadeva AT.39914 — Euro Interest Rate Derivatives (EIRD)).

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo štiri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija naj bi kršila načelo domneve nedolžnosti s tem, ko je zavrnila zahtevo tožečih strank, naj se zakasni objavo vsakršne nezaupne različice sklepa z dne 7. decembra 2016 (v nadaljevanju: sklep o kršitvi) ⁽¹⁾, dokler Splošno sodišče ne odloči o ničnostni tožbi, ki so jo vložile zoper sklep o kršitvi. Sklep o kršitvi naj bi bil sprejet ob kršitvi domneve nedolžnosti, kot izhaja iz sodbe z dne 10. novembra 2017, Icap in drugi/Komisija (T-180/15, EU:T:2017:795, točke od 253 do 269). S tem so tožeče stranke v enakem položaju kot nezadevne stranke: nimajo običajnih jamstev, ki so zagotovljena za izvrševanje pravice do obrambe v običajnem poteku postopka, ki vodi k sprejetju vsebinske odločbe. Tožeče stranke trdijo, da bi to preprečilo vsakršno objavo sklepa o kršitvi, dokler Splošno sodišče ne preuči ugotovitev Komisije.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je preko pooblaščenca prekoračila pooblastila na podlagi člena 8(2) Sklepa 2011/695/EU ⁽²⁾ (mandat pooblaščenca za zaslišanje), s tem da je oporekala sklepu GD za konkurenco, da se ne objavi dela sklepa o kršitvi (in s tem, da se je sklicevala na to nezakonito odločitev, da bi izognila objavi ustreznih delov sklepa o kršitvi). Komisija, delujoč prek pooblaščenca, za to ni pristojna (glej sodbo z dne 15. julija 2015, Pilkington Group/Komisija, T-462/12, EU:T:2015:508, točka 31).
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je pri presoji trditve tožečih strank, ki jo mora izvesti v skladu s členom 8(2) Sklepa 2011/695, storila napako in ni upoštevala varovanja poklicne skrivnosti, kot se zahteva na podlagi člena 339 PDEU in člena 28 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003. ⁽³⁾ Komisija je napačno ugotovila, da izpodbijani material ne pomeni informacij, na katere se nanaša varovanje poklicne skrivnosti (glej sodbo z dne 30. maja 2006, Bank Austria Creditanstalt/Komisija, T-198/03, EU:T:2006:136) in iz drugih razlogov.
4. Četrty tožbeni razlog: Komisija naj bi kršila načelo varstva identitete posameznikov, v zvezi z nekdanjim delojemalcem tožečih strank in člani uprave gospodarskih družb, vključno s pravico do spoštovanja zasebnega življenja, zaščitenega na podlagi člena 8 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in člena 7 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Tožeče stranke trdijo, da je Komisija predlagala objavo informacije, ki bi oziroma bi lahko razkrile identiteto nekdanjega delojemalca in domnevno razpoloženje delojemalcev tožečih strank.

⁽¹⁾ Sklep C(2012) 8839 final Komisije z dne 5. decembra 2012 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP

⁽²⁾ Sklep predsednika Evropske komisije z dne 13. oktobra 2011 o funkciji in mandatu pooblaščenca za zaslišanje v nekaterih postopkih o konkurenci (UL L 275, 20.10.2011, str. 29).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).